

תת"ע 5533/12/17 - מדינת ישראל נגד אמג'ד עכאוי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5533-12-17 מדינת ישראל נ' עכאוי
תת"ע 5532-12-17 מדינת ישראל נ' עכאוי
בפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד רפאלה שושן
ועו"ד חנא ארשיד

המאשימה

נגד

אמג'ד עכאוי

הנאשם

-

הכרעת דין החלטתי לזכות את הנאשם.

1. הנאשם מר אמג'ד עכאוי (להלן - "הנאשם"), הואשם בעבירה על תקנה 36(ב), לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - "תקנות התעבורה"), נהיגה ברכב בדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה ומעבר על שטח ההפרדה וכן בעבירה על תקנות 22(א) ו- 64(3) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961, נהיגה ברכב ואי ציות לתמרור עצור המוצב, בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו לפני קו עצירה.

2. מטעם התביעה העיד השוטר אריאל מטבייב (להלן - השוטר מטבייב).

כן הוגשו:

ת/1 - דוח 1 שמספרו 14-1-1510457, שערך השוטר מטבייב.

ת/2 - דוח 2 שמספרו 14-1-1510456-5, שערך השוטר מטבייב.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

עמוד 1

כן הוגשו:

נ/1 - תמונה שצילם הנאשם.

נ/2 - תמונה שצילם הנאשם בבוקר הדין.

3. בהתאם לדוחות 1 ו- 2, ביום 23.6.17, בסמוך לשעה 9:50, נסע הנאשם ברכב פרטי, מסוג "טויוטה" מ.ר. 3776314, בכביש 70, ק"מ 73.2. דוח 1 מייחס לנאשם עבירה של נהיגה ברכב בדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה ומעבר על שטח ההפרדה. דוח 2 מייחס לנאשם אי ציות לתמרור עצור שהיה מוצב בצומת.

טענות הצדדים בקצרה

4. התביעה טוענת כי הנאשם נהג בדרך המחולקת על ידי שטח הפרדה וחצה ברכבו את שטח ההפרדה, המסומן על הכביש ולא ציית לתמרור עצור שהיה מוצב בצומת.

הנאשם, לעומת זאת, טוען כי המאשימה לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח כי עבר על שטח הפרדה ולא עצר בתמרור עצור. לשיטתו, לא ניתן לעשות פרסה במקום, היות שמשני צידי הדרך ישנה גדר ובנוסף, בעת שנאכפה העבירה לא היה מוצב במקום תמרור עצור, ומכאן שלא ביצע גם את העבירה הזו.

עדותו של השוטר

5. בדוח 1 (ת/1) ציין השוטר כי במהלך עמידתו, רגלית, כ- 15 מטר מערבית לצומת, זיהה את רכב הנאשם נוסע בכביש 70, מכיוון דרום לצפון, ופונה שמאלה בצומת, נוסע כ- 4 מטר לכיוון מערב ומבצע פניית פרסה שמאלה, לכיוון מזרח, על שטח הפרדה, המשורטט על הכביש, בצורה ברורה, נראה לעין בבירור. צוינו אור יום וראות טובה וכן צוין כי השוטר נסע אחרי הרכב.

בדברי הנהג לדוח נרשם: "אתה צודק".

בדוח 2 (ת/2) ציין השוטר כי עמד רגלית, כ- 15 מטר מערבית לצומת, ראה את הצומת בבירור, זיהה את רכב הנאשם נוסע על כביש 70, מכיוון דרום לצפון, בצומת פנה שמאלה לכיוונו ולא עצר בתמרור עצור, המוצב בצומת. צוין כי התמרור נראה לעין בבירור.

דברי הנאשם לדוח: "אני עצרתי".

בעדותו בפני לא זכר השוטר את פרטי האירוע.

כשביקש הנאשם מהשוטר לסמן את מיקום האירוע על גבי מפה של האזור, מסר: **"רשום בדוח התנועה כ- 15 מטר. אינני יכול לזכור שנה וחצי אחורה את מיקום המדויק ולסמן לו במפה"** (עמ' 5 לפרו', ש' 10-11). ובהמשך: **"לא יכול לסמן לו בדיוק איפה עמדתי"** (עמ' 5 לפרו', ש' 18-19).

עמוד 2

בהמשך, כשנשאל השוטר מתי קרא לנאשם לעצור, האם עקף אותו ואז עצר אותו, או שקרא לו ברמקול, השיב: "לא זוכר וזה לא רלוונטי כי נעצרת בכביש הראשי ולא בצומת בית העמק" (עמ' 6 לפרו', ש' 6-7).

השוטר מסר בעדותו כי כיום לא מוצב במקום תמרור עצור (עמ' 7 לפרו', ש' 4). כן ציין כי הצומת שינה את פניו "4-5 פעמים", נוכח "שיפוצים במקום" (עמ' 7 לפרו', ש' 3-6).

כשנשאל השוטר האם היה במקום בגפו, השיב כי בדוח מצוין שהוא לבד "ורוב הסיכויים" שהיה לבד (עמ' 6 לפרו', ש' 8).

עדות הנאשם

6. הנאשם מסר בעדותו כי במקום לא מוצב תמרור עצור. בעבר, לדבריו, היה במקום תמרור אך הוא הוצא והשוטרים המשיכו לתת בגינו דוחות. כן העיד כי לא ביצע פרסה במקום היות שבשני צידי הדרך קיימת גדר (עמ' 6 לפרו', ש' 23). כשאומת עם טענת השוטר כי לא עצר בצומת, השיב: "לא. אני עצרתי מאה אחוז" (עמ' 8 לפרו', ש' 14).

לטענת הנאשם במקום עמדו 2 שוטרים אשר אכפו את העבירה אך הדבר לא צוין בדוח (עמ' 9 לפרו', ש' 10). בנוסף, לטענת הנאשם, השוטר ציין כי הוא עצר בתחנת הדלק 'סונול' אך בפועל נעצר במקום אחר (עמ' 9 לפרו', ש' 11).

הכרעה

7. מהעדויות שנשמעו בפני עולה כי השוטר לא זכר היטב את האירוע. בנוסף, השוטר הסכים כי הצומת שינה את פניו מספר פעמים, ותמרור העצור שהוצב בעבר במקום, לא מוצב כיום.

מנגד, התרשמתי כי עדות הנאשם הייתה כנה וכי זכר היטב את האירוע.

בנסיבות האמורות החלטתי לזכות את הנאשם.

סוף דבר

5129

18. לאור כל מה שכתבתי למעלה, הרי לא הוכח כלל כי הנאשם לא עצר בתמרור עצור, ועבר על אזור הפרדה, ואשר לכן החלטתי לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ט, 26 נובמבר 2018, במעמד הצדדים